

"הרי דעת החת"ס ב'תשובות' אינה כן". החזו"א לא ידע על כך וביקש לראות זאת. אאמו"ר שלח לו את תשובות חת"ס, ומאז לא התבטא בענין.

פעם פגש אאמו"ר את החזו"א בגבעת רוקח, והנה כאשר הגיעו לצומת דרכים, כשלמעון החזו"א היה צריך לפנות לצד אחד, ולמחוז חפצו של אאמו"ר היה צריך לפנות לכיוון ההפוך, ראה אאמו"ר איך החזו"א ממשיך ללכת יחד איתו. לשאלתו השיב החזו"א: רב אין לו ללכת לבד – ובא עמו ללוותו! סיפור כזה היה פעם גם ברח' רש"י שבזכרון מאיר.

אאמו"ר העריץ ביותר באופן נדיר את החזו"א. בהספדו התבטא עליו: **"התנא הקדוש רבנו אברהם ישעיהו!"**

סיפורים רבים ונפלאים מעדות אישית היו לאאמו"ר על החזו"א. כמו למשל שפעם נכנס לחדרו ומצאו שוכב במטה כששמיכה מכסה אותו עד מעבר לראשו, אך הוא הבחין שהוא ער. החזו"א הסביר לו אח"כ כי כשיש לו ענין קשה בלימוד והוא מבקש להתרכז ביותר, הוא מתנתק בדרך זו מכל ושוקע כולו בענין.

בבואו פעם אל החזו"א מצאו יושב על כסא נוח מחוץ לבית מסתכל השמימה ומעיניו זולגות דמעות. כשאאמו"ר שאלו לפשר דבר, השיב החזו"א: **"כשמתבוננים במערכת השמים ורואים מעשי א-ל"...**



הערתו לסופר חרדי

בהזדמנות, פגש אאמו"ר את אחד הסופרים הנודעים בציבור החרדי המו"ל ספרי תולדות של גדולי ישראל לדורותיהם, אאמו"ר העיר לו שעליו לדעת **שלא יכתוב על כל גדול וצדיק בסגנון שהוא היה קדוש מרחם וכו', וכי כבר מקטנותו ראו עליו גדולות ונוסחאות של גוזמאות שונות שלא תמיד תואמים את המציאות**. אאמו"ר הוסיף ואמר לו שידוע על הרבה מגדולי וצדיקי עולם שבקטנותם עבדו קשה על עצמם והתמודדו עם הרבה נסיונות שהיצה"ר הערים עליהם בדרכם ולפעמים אף נכשלו, ורק לאחר עבודה ומאבק תמידי עם היצה"ר התקדשו והתעלו וזכו להגיע להיכן שהגיעו.